

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 128/2024-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Ivana Fiačana a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Mgr. Dávidom Štefankom, advokátom, Povožnícka 18, Bratislava, proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 4CoD/4/2022 a postupu Mestského súdu Bratislava IV pri doručovaní uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4CoD/4/2022 z 19. decembra 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 14. septembra 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4CoD/4/2022 a postupom mestského súdu pri doručovaní uznesenia krajského súdu sp. zn. 4CoD/4/2022 z 19. decembra 2022 (ďalej len „uznesenie krajského súdu“). Sťažovateľka navrhuje uznesenie krajského súdu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

2. Z ústavnej sťažnosti a pripojeného spisu mestského súdu vyplýva, že sťažovateľka spolu s ďalšími dvoma navrhovateľkami podali 14. novembra 2018 na Okresnom súde Bratislava III návrh na dodatočné konanie o dedičstve podľa § 211 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“). Konanie bolo na okresnom súde vedené pod sp. zn. 30D/1881/2018. V predmetnom konaní boli sťažovateľky zastúpené advokátom [REDAKOVANÉ]. Okresný súd uznesením zo 4. decembra 2018 podľa § 8 ods. 2 CMP začal dodatočné konanie o dedičstve po poručiťelke [REDAKOVANÉ], zomrelej 24. 7. 1964. Uznesením č. k. 30D/1881/2018-61

z 29. júna 2020 okresný súd rozhodol, že návrh navrhovateliek odmieta, a sťažovateľke vrátil uhradený súdny poplatok. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 31. júla 2020. Okresný súd tak rozhodol z dôvodu, že navrhovateľkám nesvedčilo účastníctvo podľa § 7 CMP. Podaním doručeným notárke JUDr. Eve Imrišovej, Junácka 1, Bratislava, 4. mája 2021 sa sťažovateľka spolu s ďalšími dvoma navrhovateľkami, odkazujúc na § 10 ods. 1 CMP, domáhala pribratia do konania ako účastník. Uznesením č. k. 30D/1881/2018-139 z 12. augusta 2021 okresný súd rozhodol, že bude ďalej konať so Slovenskou republikou, zastúpenou Okresným úradom Bratislava, Tomášikova 46, Bratislava, „u ktorej dôvodne možno mať za to, že jej pripadne dedičstvo“, a nebude konať so sťažovateľkou a [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] ako „osobami u ktorých dôvodne možno mať za to, že nie sú dedičmi“. Na základe navrhovateľkami podaného odvolania rozhodol krajský súd uznesením z 19. decembra 2022 tak, že uznesenie súdu prvej inštancie z 12. augusta 2021 v spojení s opravným uznesením z 13. júla 2022 potvrdil. Uznesenie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 23. januára 2023.

II.

Argumentácia sťažovateľky

3. Proti postupu krajského súdu v odvolacom konaní a postupu mestského súdu v súvislosti s doručovaním uznesenia krajského súdu podala sťažovateľka túto ústavnú sťažnosť, v ktorej namieta porušenie jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nedoručením uznesenia krajského súdu ani sťažovateľke, ani jej splnomocnenej zástupkyňi, o ktorom sa dozvedela pri nahliadnutí do súdneho spisu 14. júla 2023 prostredníctvom svojej splnomocnenej zástupkyne [REDAKOVANÉ]. Od tohto dňa tak počítala aj plynutie lehoty na podanie ústavnej sťažnosti.

4. Sťažovateľka bola pri podaní označená ako „návrh na pribratie účastníka do konania v zmysle § 10 ods. 1 a nasl. CMP“, doručená okresnému súdu 5. mája 2021 aj v celom nasledujúcom konaní o pribratie účastníka do konania zastúpená fyzickou osobou [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], na základe plnej moci z 13. augusta 2018. Následne neboli sťažovateľka ani jej splnomocnená zástupkyňa informované o priebehu konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 30D/1881/2018 a na krajskom súde pod sp. zn. 4CoD/4/2022 a v tejto veci im nebolo doručené ani žiadne rozhodnutie. V uznesení krajského súdu dokonca splnomocnená zástupkyňa sťažovateľky ani nie je uvedená. V tejto súvislosti sťažovateľka poukázala na nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 152/2018 z 11. júla 2018, podľa ktorého platí, že porušenie povinnosti štátneho orgánu vrátane súdu (napr. v otázke správneho doručovania) nemôže byť vykladané na ťarchu strany, ktorá dôverovala, že štátny orgán (súd) pozná právo a bude konať v súlade s právnymi predpismi. Krajský súd pri doručovaní nepostupoval procesne správne a ústavne súladným spôsobom. Napadnuté uznesenie krajského súdu je preto podľa sťažovateľky vnútorne rozporné, nie je presvedčivo odôvodnené, a to v konečnom dôsledku zakladá jeho ústavnú neudržateľnosť.

5. Sťažovateľka namieta tiež to, že skutkové aj právne názory vyjadrené v uznesení krajského súdu sú zjavne neodôvodnené a arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňujúce a neudržateľné, a zároveň majú za následok porušenie základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie a popretie ústavných princípov zakotvených v čl. 2 ods. 2 a 3 ústavy.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie práva sťažovateľky na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) postupom krajského súdu a postupom mestského súdu, ktoré sťažovateľke ani jej splnomocnenej zástupkyňi nedoručili uznesenie krajského súdu z 19. decembra 2022 a o jeho vydaní sa sťažovateľka dozvedela až pri nahliadnutí do súdneho spisu 14. júla 2023 prostredníctvom svojej splnomocnenej zástupkyne.

7. Okrem uvedeného sťažovateľka v odôvodnení ústavnej sťažnosti namieta aj porušenie označených práv uznesením krajského súdu, vo vzťahu ku ktorému sú však dôvody ústavnej sťažnosti vymedzené len veľmi všeobecne a neurčito. Sťažovateľka v odôvodnení ústavnej sťažnosti neuvádza, v čom konkrétne by podľa jej názoru malo spočívať porušenie jej označených práv týmto uznesením krajského súdu. Zároveň sťažovateľka uznesenie krajského súdu ako rozhodnutie predstavujúce zásah do ňou označených práv v petite ústavnej sťažnosti neidentifikovala.

8. Z hľadiska predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti je podstatná najmä požiadavka plynúca z § 123 ods. 1 písm. d) zákona č. 314/2018 o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), a to požiadavka relevantnej ústavnoprávnej argumentácie (konkrétne skutkové a právne dôvody) namietaného porušenia práv, ako aj z § 45 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého je ústavný súd viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania, ak § 89 tohto zákona neustanovuje inak. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje vo viazanosti petitom, teda tou časťou ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa domáha, čím zároveň vymedzí rozsah predmetu konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na to môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej ústavnej sťažnosti. Ústavný súd zdôrazňuje, že viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené zvoleným advokátom. Keďže sťažovateľka v petite svojej ústavnej sťažnosti namieta porušenie svojich práv výlučne postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4CoD/4/2022 a postupom mestského súdu pri doručovaní uznesenia krajského súdu, a nie aj uznesením krajského súdu, predmetom ústavného prieskumu sťažovateľkou namietaného porušenia jej v ústavnej sťažnosti označených práv môže byť len špecifikovaný postup všeobecných súdov týkajúci sa doručovania uznesenia krajského súdu.

9. Z § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. O zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej realita by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. II. ÚS 59/2019).

10. Ústavný súd sa tak zaoberal preskúmaním postupu krajského súdu a mestského súdu z hľadiska ťažiskovej námietky sťažovateľky vznesenej v ústavnej sťažnosti – námietky nedoručenia uznesenia krajského súdu sťažovateľke, resp. jej splnomocnenej zástupkyňi.

11. Z obsahu spisu mestského súdu vedeného pod sp. zn. 30D/1881/2018 ústavný súd zistil, že uznesenie krajského súdu z 19. decembra 2022 bolo 6. februára 2023 doručené [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], advokátovi sťažovateľky a navrhovateľiek [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ]. V tomto uznesení (bod 20) sa krajský súd okrem iného zaoberal aj námietkou nedoručenia uznesenia súdu prvej inštancie č. k. 30D/1881/2018-139 z 12. augusta 2021 splnomocnenej zástupkyňi sťažovateľky, pričom v tejto súvislosti uviedol, že advokáta [REDAKOVANÉ], ktorému bolo toto uznesenie doručené, splnomocnili ako právneho zástupcu na zastupovanie v konaní vedenom pod sp. zn. 30D/1881/2018 všetky navrhovateľky, teda aj sťažovateľka, o čom svedčia splnomocnenia nachádzajúce sa v spise na č. l. 4 až 6. O správnosti uvedeného zistenia sa presvedčil aj ústavný súd, keď z obsahu spisu vyplýva, že k návrhu na dodatočné konanie o dedičstve doručeného okresnému súdu 14. novembra 2018 boli pripojené tri notársky osvedčené odpisy splnomocnení udelených sťažovateľkou a ďalšími dvoma navrhovateľkami advokátovi [REDAKOVANÉ]. Splnomocnenie sťažovateľky bolo advokátovi udelené 30. augusta 2018 v rozsahu zastupovania „*najmä v konaní o novoobjavenom dedičstve po právnych predchodcoch splnomocniteľa, ako aj na zastupovanie a s tým spojených veciach, ako aj na zastupovanie pred všeobecnými súdmi...*“. Ústavný súd z obsahu súdneho spisu nezistil, že by sťažovateľka advokátovi udelené splnomocnenie odvolala.

12. Zároveň je potrebné uviesť, že ústavný súd z obsahu spisu zistil aj tú skutočnosť, že k spoločnému podaniu sťažovateľky a ďalších dvoch navrhovateľiek označenému ako „*návrh na pribratie účastníka do konania v zmysle § 10 ods. 1 a nasl. CMP*“ z 30. apríla 2021, doručenému 4. mája 2021 boli pripojené dve fotokópie splnomocnení udelených navrhovateľkami [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] advokátovi [REDAKOVANÉ], pričom ide o totožné splnomocnenia, aké boli vo forme notársky osvedčených odpisov listín priložené už k návrhu na dodatočné konanie o dedičstve zo 14. novembra 2018. Pokiaľ ide o sťažovateľku, k tomuto podaniu bola pripojená fotokópia splnomocnenia (bez notárskeho osvedčenia, pozn.) udeleného 3. augusta 2018 sťažovateľkou pre [REDAKOVANÉ] – geodeta, [REDAKOVANÉ], na „*zastupovanie najmä v konaní o novoobjavenom dedičstve po právnych predchodcoch splnomocniteľa, ako aj na zastupovanie v s tým spojených veciach, ako aj na zastupovanie pred všeobecnými súdmi...*“.

13. V zmysle § 89 ods. 3 Civilného sporového poriadku v spojení s § 2 ods. 1 CMP ak je strana zastúpená advokátom, zastupovanie iným zástupcom ako advokátom je vylúčené. Ustanovenia osobitného predpisu o advokácii tým nie sú dotknuté.

14. Vychádzajúc z uvedených skutočností, tak možno prijať záver, že pokiaľ okresný súd doručil uznesenie krajského súdu advokátovi [REDAKOVANÉ] ako sťažovateľkou zvolenému právnenému zástupcovi na zastupovanie v predmetnom konaní na základe splnomocnenia (č. l. 6 spisu), procesne nepochybil, práve naopak, postupoval v súlade s procesnou normou. Ako už ústavný súd uviedol, sťažovateľka advokátovi udelené splnomocnenie neodvolala. V súdnom spise sa nenachádza v tomto smere žiadne oznámenie a napokon takéto tvrdenie nie je ani obsahom jej argumentácie v ústavnej sťažnosti. Z rovnakého dôvodu preto nepochybil ani krajský súd, keď

v záhlaví svojho uznesenia z 19. decembra 2022 neoznačil za splnomocnenú zástupkyňu sťažovateľky [REDAKOVANÉ], ale advokáta [REDAKOVANÉ].

15. Vzhľadom na už uvedené zistenia, vychádzajúc z argumentácie uplatnenej v ústavnej sťažnosti, ústavný súd konštatuje, že pri preskúmaní napadnutého postupu (z povahy veci primárne) mestského súdu nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by signalizovala jeho svojvoľný postup, t. j. taký jeho postup, ktorý by nemal oporu v zákone. Ústavný súd tak pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mohla zakladať dôvod na vyslovenie porušenia sťažovateľkou označených práv napadnutým postupom mestského súdu, resp. krajského súdu po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie. Z tohto dôvodu ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

16. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti v celom rozsahu neprichádzalo už do úvahy rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľky obsiahnutých v petite ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. marca 2024

Peter Molnár
predseda senátu